

LAVINA

časopis Křesťanského společenství
Nymburk

SRPEN/ZÁŘÍ 2020

I MOJŽÍŠ POTŘEBUJE MOUDRÉHO RÁDCE A OCHOTNÉ POMOCNÍKY!

Nazítří se Mojžíš posadil, aby soudil lid. Lid musel stát před Mojžíšem od rána do večera. Mojžíšův tchán se díval na celé jeho jednání s lidem a řekl: „Jakým způsobem to s lidem jednáš? Proč sám sedíš, a všechen lid kolem tebe stojí od rána do večera?“ Mojžíš tchánovi odpověděl: „Lid ke mně přichází dotazovat se Boha. Když něco mají, přijde ta záležitost přede mne a já rozsoudím mezi oběma stranami; učím je znát Boží nařízení a řády.“ Mojžíšův tchán mu odpověděl: „Není to dobrý způsob, jak to děláš. Úplně se vyčerpáš, stejně jako tento lid, který je s tebou. Je to pro tebe příliš obtížné. Sám to nezvládneš.“ (Exodus 18:13-18)

Mám doma Mojžíše! Ne, není to žádné novorozeně, nebo „půjčené“ dítě, není to ani žádný stařec vetchého věku. Dokonce nejde ani o domácího mazlíčka! (No, představte si, že někdo dává svému kocourovi jméno Mojžíš! I to je dneska jednoduše možné...)

Ten můj Mojžíš je sluha, kterého jsem dostal darem. Nebojte se, skutečně nejde o žádného člověka. Je to takový ten víceúčelový pokojový odkládací věšák. Dřív se mi oblečení válelo všude možně: na židli, na opěradle gauče, občas na topení. Jitka z toho byla dost nešťastná, a tak to vyřešila po svém – pořídila mi sluhu-věšák. A tak, když si svléknu kalhoty, které budu druhý den opět nosit, necpu je mezi čisté prádlo do skříně, ale šup s nimi na Mojžíše! Totéž platí o svetrech, mikinách, opascích, čepicích, ale i taškách... Pokud nevím, co s oblečením, hodím ho jednoduše na Mojžíše.

Když jsem si zpočátku Mojžíše nadměrně užíval, stalo se mi, že se jednoho večera skácel. Prostě nevydržel náklad, který jsem na něho naložil. Tato zkušenost mě dovedla k dnešní úvaze a návratu k biblickému Mojžíšovi.

Vybavíte si jeho příběh? Víme, že měl být jako novorozenec zabit. Maminka upletla koš, do něho dala Mojžíše a svěřila ho Nilu. Tam ho našla faraonova dcera, která se hošíka ujala. Nechala ho nejprve v původní rodině (což zařídila Mojžíšova starší sestra Mirjam), a pak se chopila jeho výchovy. Mojžíš, syn zotročeného národa, si sáhl na slávu faraonů, ale nakonec musel po vraždě jednoho z dozorců utéci ze země.

Dostal se do země Midján, kde se oženil a na dlouhá desetiletí se stal pastevcem ovcí. Nadešel den, kdy se osobně setkal s Bohem svých otců. Ten ho povolal do služby. Mojžíš jen velmi neochotně šel zpět do Egypta, aby vysvobodil svůj lid. Z mého pohledu na něho Hospodin Bůh skutečně hodně naložil. Mojžíš lid vyvedl, ale pak, místo toho, aby společně zamířili do Zaslíbené země, se s věčně nespokojenými Izraelci musel po čtyřicet let trmácet pouští.

Když si jeho příběh znovu pročítám, docházím ke zjištění, že Hospodin sice na Mojžíše hodně naložil, ale horší bylo to, co mu na záda nakládali lidé, o které se staral. Celý příběh Mojžíše je o tom, jak na něho druzí neustále nakládají nároky a požadavky: postavení adoptivního syna dcery faraona, nespokojený lid – *proč ti máme věřit, máme hlad, máme žízeň, je to opruz, pořád tě poslouchat...*

Nakonec to vidíme i při návštěvě Mojžíšova tchána. Radostné setkání dvou mužů, kteří se měli opravdu rádi a přáli dobré jeden druhému, končí trpkým konstatováním Jitra: ***Je to pro tebe obtížné, sám to nezvládneš...*** Vzápětí přichází moudrá rada: rozděl práci, předej kompetence a s nimi i zodpovědnost. Nebudeš tím, kdo musí každého rozsoudit, zapoj druhé! A protože Mojžíš byl muž moudrý, tak tuto „radu nad zlato“ skutečně uposlechl a zařídil se podle ní.

Co myslíte, máte kolem sebe také Mojžíše? Doma to může být táta nebo máma – tolik věcí na nich visí a my jim to tak rádi přenecháme! V práci to může být vedoucí nebo mistr – jen ať pěkně maká, vždyť je za to placený! Můžeme to znát z Royal Rangers nebo i z církve, i tady rádi přenecháme všechnu práci a hlavně zodpovědnost na pár jedincích, kteří se pak mohou strhat.

Proto chci povzbudit všechny vedoucí, aby vyhledávali spolehlivé a moudré dobrovolníky, na které přenesou díl zodpovědnosti a povinností. A zároveň chci vybídnout všechny ty, kteří nejsou zapojeni, aby se nebáli nabídnout svou pomoc – jistě budou vítáni! A všem se pak vespolek povede mnohem lépe, než když to visí jen na jednom ubohém a udřeném Mojžíšovi...

-pp-

V NADĚJI POKRAČUJEME V SETKÁVÁNÍ S NOVOU NADĚJÍ

Přes léto jsme se čtyřikrát společně sešli k bohoslužbám s Novou nadějí. Mohli jsme se jako společenství navzájem „osahat“. Je jisté, že ne vždycky setkání naplnilo naše očekávání. Ale přistupujme k tomu tak, že se skutečně teprve poznáváme – ve způsobu zbožnosti, v určitých důzrazech či vyjadřování. Možná se některé věci nepovedly, možná jsme čekali něco jiného, ale buďme v dobrém i nadále otevření novým možnostem, dobrým věcem, společnému požehnání.

Jsem osobně vděčný za to, že jsme se mohli setkat jako staršovstva obou společenství, a také že je další setkání před námi. Jsem vděčný za setkání s Jirkou Miklášem – vzájemné sdílení a přimluvy jsou pro mě skutečným povzbuzením.

Děkuji všem, kdo mě po shromážděních kontaktovali, aby se mnou sdíleli svůj pohled i názor na to, co jsme společně prožili i co se nám nelíbilo, nebo se nás nějak dotklo. Zatím jsme dohodli další dvě setkání během září (6.9. a 20.9.), jako starší se sejdem 15.9., kde budeme společně hovořit o tom, jaké jsou naše zkušenosti a jak by to mohlo vypadat v dalších měsících.

- pp-

ROYAL RANGERS 2020/21

První schůzkou 17. září 2020 opět zahájíme již devátý rok činnosti. Scházet se budeme **každý čtvrtek od 17:00 ve sboru**.

Přes rok bude mít fungování Royalu na starosti **Eliška Plaňanská**.

Vedoucími nejstaršího kmene **Adventure Rangers** jsou Jirka Beneš, Zbyšek Plaňanský, Zuzka Pokorná, Kája Šilhánová v čele s Michalem Králem.

Kmen **Discovery Rangers** má na starosti Míša Marková, která má v týmu Zuzku Benešovou, Davida Kopečka a Pavla Roskovce.

Hanka Zikánová vede nejmladší kmen **Ranger Kids** spolu se Světluškou Serbusovou, Bety Markovou a Dorkou Hofmannovou.

Rádi bychom svým nadšením do Royalu nakazili všechny dětské členy a časem i děti, kteří se k nám s Boží pomocí přidají. Uvítáme, když se za naši službu budete modlit.

Děkujeme za podporu, praktickou pomoc i modlitby!

— *Eliška Plaňanská*

JAK JE TO SE ČLENSTVÍM V NAŠEM SPOLEČENSTVÍ?

Přátelé, je mi to trochu smutno z toho, že skutečným důvodem, proč chci napsat několik slov k tomu, jak je to s členstvím v našem společenství, není něčí nedočkavá touha připojit se k nám, nýbrž rozšiřované pomluvy. O to smutnější je, že tyto pomluvy o nás rozšiřují ti, kteří kdysi byli s námi, ale rozhodli se jít vlastní cestou. Nemám jim to za zlé, nakonec je to jejich život. Nicméně nerozumím tomu, proč pomluvami dělají špinavou práci za toho Zlého. Nezáskávají nic jiného, než ostudu, nesklidí nic dobrého, než hořkost.

Pokud někdo hledá, uvěří a je v našem společenství pokřtěn, je mu nabídnuto, aby hledal také to, zda mezi námi nachází svou duchovní rodinu a domov. Totéž platí o příchozích z jiných společenství, nebo o těch, kdo se přestěhovali do naší blízkosti a začali nás pravidelně navštěvovat.

Pokud je mi známo, tak jsem za více jak 12 let, co sloužím v našem sboru, nikdy na nikoho netlačil. Členství ve společenství každému po čase nabídnu. Těch, kteří se rok nemohou rozhodnout, se zeptám, ale rozhodně nijak nenaléhám. Nechtějí-li se stát členy, stále jsou vítáni a přijímáni mezi námi s láskou jako hosté.

Pokud jde o postup ukončení členství, pak je zahrnuto v **Základním dokumentu Církve Křesťanská společenství**, kde se stručně říká, že člen může kdykoli ze sboru vystoupit na základě vlastního rozhodnutí, může být vyloučen z kázeňských důvodů (tedy z důvodů závažného morálního poklesku, který nehodlá řešit), anebo může být vyškrtnut z evidence sboru po dvouměsíční absenci a nezájmu o společenství. Logicky k ukončení členství patří i úmrtí.

Za dobu mého působení ve společenství od nás několik lidí odešlo na základě svého rozhodnutí, které jsme vždy plně respektovali. Pokud o to stáli, vždy jsme jim požehnali na cestu. S jednou členkou jsme se rozloučili, když jsme ji vyprovázeli na poslední cestě, neb nás předešla k Pánu. Jednoho jediného člena jsme vyloučili (ač neradi a bylo nám to nesmírně líto, a mně osobně to bolelo, protože to je můj přítel) z důvodů neochoty přiznat si morální selhání a setrvávání v hříchu. Nikoho jsme však nikdy nevyškrtli z evidence, přestože někteří členové společenství se mezi námi neukázali po řadu měsíců či dokonce let. Opravte mě, pokud se mýlím, ale nikdy jsme to nikomu ani nevyčítali.

S členstvím ve společenství je to podobné jako s manželstvím – to buď funguje (někdy báječně, někdy normálně, někdy hodně ztěžka), nebo nefunguje. Pokud se dotyční spolu dlouhodobě nevidají, a nic spolu nesdílí (domácnost, finance, radosti i starosti, děti, intimitu), pak je manželství prakticky mrtvé. Dokonce je i uzákoněna lhůta, že když je jeden z manželů po určitou dobu nezvěstný, je toto manželství před zákonem prohlášeno za ukončené.

Přiznám se, že sám velice dlouho váhám, než přikročím k tomu, že dotyčného, který o nás dlouhodobě nejeví zájem, laskavě propustím z našeho svazku. Nikoho nevyhazuji, nikoho neškrtám, nýbrž se snažím s dotyčným nejprve mluvit a později ho v lásce a s požehnáním propouštím na jeho vlastní cestu, kterou si zvolil. Na druhou stranu dotyčný ví, že má u nás vždy dveře otevřené a může kdykoli přijít, chce-li s námi sdílet svůj život, má-li úctu k Bohu a respektuje druhé, může přijít i s prosbou o praktickou pomoc.

Problém pomlouvačů je, že se nestarají o pravdu. Nevím, jestli se k nim tato slova vůbec dostanou. Ale mám naději, že se dostanou alespoň k těm, kteří by pomlouvám mohli snadno podlehnout.

Pokud si nejste jisti, přijďte a zeptejte se mě, jak to je. Pokud se stydíte, pak se alespoň dívejte, jaké ovoce který strom přináší. Na jabloni rostou jablka, na akátech jenom trní...

pastor Petr Plaňanský

DOMÁCÍ SKUPINKY

Drazí přátelé, rád bych v našem společenství obnovil život domácích skupinek – důvod je celkem jednoduchý: scházet se nad Božím slovem, sdílet se o svém životě, přimlouvát se za sebe navzájem potřebujeme nejen jednou týdně (v neděli), nýbrž

i v průběhu všedních dní. Skupinky nám mohou pomoci vnést do našeho každodenního shonu větší řád, stabilitu a mohou nás motivovat k dalšímu duchovnímu i osobnímu růstu. Minimálně však mohou pomoci v tom, že se společně budeme povzbuzovat nad Božím slovem a nebudeme na své zápasy sami.

Po dobu mého působení na sboru nebyly skupinky nikdy povinné, a nemíním z nich udělat povinnost ani teď. Přesto Vás chci povzbudit k tomu, abyste oslovili ty, kteří jsou pro Vás snadno dostupní, s nimiž si rozumíte, a alespoň učinili pokus začít se spolu scházet.

Pokud byste si nevěděli rady a přesto měli o skupinky zájem, mohu Vám pomoci je rozeběhnout, nebo Vám doporučit nějaké vhodné materiály.

-pp-

DÁMY V NESNÁZÍCH – DILEMA NEVĚSTKY ANEB MILOST ZA MILOST A ŽIVOT ZA ŽIVOT

Přináším zatím poslední díl z vyprávění o biblických ženách. Dá-li Pán, tak se od příští LAVINY budu věnovat příběhům biblických mužů.

Žádný rozumný člověk si nelibuje v konfliktech. Lhostejno, zda jde o konflikt s někým druhým či „jen“ s vlastním svědomím. Ze zkušenosti víme, že nesprávně řešený konflikt přináší traumata a ztráty. Někdy ztráty skutečně fatální. A přesto (nebo možná „právě proto“?) jsme – čas od času – prostřednictvím konfliktu vystaveni volbě. Volbě, která nemá dobré řešení. A víme, že některé volby jsou skutečně k neunesení. Zejména ty, v nichž jde o život našich nejbližších. Teprve při pohledu zpět možná dokážeme posoudit, zda jsme v daný okamžik rozhodli spravedlivě, správně, nebo alespoň mravně. Existují však volby, kdy to jednoduše nevíme. A soudit v takovém případě možná nemá právo ani ten, kdo byl donucen se rozhodovat.

Náš dnešní příběh je vyprávěním o dvojím projeveném milosrdenství, o vzájemné důvěře, ale vlastně i o lži a zradě. S nadsázkou můžeme říci, že začíná jedním z prvních špionážních dobrodružství později tolik proslaveného

izraelského Mossadu. Dnes společně sáheme hned ke dvěma delším textům, abychom příběhu lépe porozuměli:

Jozue, syn Núnův, vyslal potají ze Šitímu dva muže jako zvědy. Řekl: „Jděte, prohlédněte tu zemi i Jericho.“ Šli tedy a vstoupili do domu jedné ženy jménem Rachab, nevěstky, a tam přespali. Králi Jericha bylo ohlášeno: „V noci sem přišli nějakí izraelští muži, aby obhlédli zemi.“ Jerišský král dal Rachabě rozkaz: „Vyved' ty muže, kteří k tobě přišli a vstoupili do tvého domu. Přišli proto, aby obhlédli celou zemi.“ Ale ta žena muže odvedla, ukryla a řekla: „Ano, ti muži ke mně přišli, ale já jsem nevěděla, odkud jsou. Když při setmění zavírali bránu, ti muži odešli. Nevím, kam šli. Rychle je pronásledujte, ať je dostihnete.“ Ona však je vyvedla na střechu a skryla je v pazdeří, které měla na střeše složené; a oni ty muže pronásledovali směrem k Jordánu až k brodům. Jakmile pronásledovatelé vyšli, hned za nimi bránu zavřeli. (Jozue 2:1-7)

Po úvodní pasáži je nám jasné, že je to na spadnutí! Izraelci připutovali k zaslíbené zemi a hodlají se jí definitivně zmocnit. Za nepřátelské linie jsou posláni zvědové, míří do opevněného města Jericha. To první místo, které navštíví, je dům jedné místní ženy. Té, která poskytuje krom pohostinství i sexuální služby. Skandální přídech této události ztratí na naléhavosti v okamžiku, když si uvědomíme, že zvědové museli splynout s místním prostředím. Zašli k té, o níž se veřejně vědělo, jakého je řemesla a jejíž jméno ve svém kořenu vyjadřuje něco „širokého“. Buď to byla pěkně rostlá ženská „s širokou náručí“, nebo snad měla široké srdce, srdce nakloněné životu?

Zdá se, že ani kontrarozvědka Jericha nespí. Panovník města je bezprostředně zpraven o tom, co se stalo. Rachab je vyhledána zástupci města s tím, že má vydat cizí návštěvníky. Uvědomuje si, co to bude pro cizince znamenat – vyslýchání a snad i smrt. Je vystavena volbě rozhodnutí, po kterém nikdo rozumný netouží.

Rachab nepopře návštěvu špiónů – až potud tedy mluví pravdu. A pak zástupcům panovníka lže, jak když práší. Zcela vědomě se dopouští zrady, fakticky vlastizrady – ať už to hodnotíme pohledem tehdejší městské správy, či pohledem naší současnosti.

Pokud máme čas a projdeme si některé okamžiky lidských dějin od oné doby až po dnešek, zjistíme, že situace Rachab a její reakce nejsou až zase tak výjimečné: jedinci, kteří někdy z dobrých a jindy ze špatných pohnutek otevírali brány nepřátelům; jedinci zapírající, že by někoho potají schovávali; či jedinci, kteří se otevřeně postavili svým soukmenovcům, aby ochránili někoho ze

z nepřáteleného kmene... Děje se to v Řecku, Římě, Perské říši, v Byzanci, během středověkých evropských bouří, během všech revolucí, v průběhu Šoa či při genocidě ve Rwandě.

Naše rozporuplná hrdinka Rachab cizince schová a pronásledovatele pošle smyšleným směrem. V okamžiku, kdy bezprostřední nebezpečí pomine, začne s ukrývanými cizinci smlouvat o vlastní život a budoucnost svých nejbližších. Je to smlouvání o „čas a místě, která ještě nejsou“, ale jak z příběhu vyplyne, brzy se stanou pro Jericho skutečnou realitou. Ihned nás napadá, co bylo tím hlavním důvodem, který zahnal vyhlášenou jeriškou nevěstku do tak svízelné situace? Je to její společenské postavení vyplývající z jejího řemesla? Je to snad nějaká křivda ze strany vedení města? Či je to strach z pověstí, které předcházejí přicházející Izraelce? Nemusíme hádat, je lepší nahlédnout dále do příběhu, jak pokračuje:

Zvědové se ještě neuložili k spánku, když k nim vstoupila na střechu. Řekla těm mužům: „Vím, že Hospodin dal zemi vám. Padla na nás hrůza před vámi a všichni obyvatelé země propadli před vámi zmatku. Slyšeli jsme, jak Hospodin před vámi vysušil vody Rákosového moře, když jste vycházeli z Egypta, a jak jste v Zajordání naložili se dvěma emorejskými králi, se Síchonem a Ógem, které jste zahubili jako klaté. Jakmile jsme to uslyšeli, ztratili jsme odvahu a pozbyli jsme ducha, poněvadž Hospodin, váš Bůh, je Bohem nahoře na nebi i dole na zemi. Zavažte se mi nyní prosím přísahou při Hospodinu, že také vy prokážete milosrdenství domu mého otce, jako jsem já prokázala milosrdenství vám. Dejte mi věrohodné znamení, že ponecháte naživu mého otce

a matku, mé bratry a sestry i vše, co jim náležel, a že nás vysvobodíte před smrtí.“ Muži jí odpověděli: „Jste odhodláni za vás zemřít. Nesmíte však vyzradit toto naše ujednání. Až nám Hospodin vydá zemi, prokážeme ti milosrdenství a osvědčíme věrnost.“ Potom je spustila po provaze z okna; její dům byl totiž v hradební zdi, bydlela na hradbách. (Jozue 2:8-15)

Rachab, snad díky svému řemeslu, umí naslouchat lidem a dokáže si poskládat širší souvislosti. Jozuovi špehové patrně nejsou jedinými cizinci, kteří tuto ženu navštívili. Zdá se, že je poučená z předchozích událostí v okolních národech; je si vědoma skutečnosti, jak nízká bojová morálka panuje u jerišského lidu; dochází jí, že Ten, který doprovází Izraelský lid je mocnější, než tolik opěvovaná lokální božstva. Zjistíme, že k volbě Rachab nedohlnala městská správa, nýbrž situace, která nastala. My o jejím morálním profilu a o jejích skutečných motivech můžeme a do jisté míry máme právo pochybovat – prostitutka, která prodává své tělo, a s vidinou záchrany života i své svědomí a spolu s ním i celý svůj národ. Ale opatrně! Vždyť soudit a odsoudit je přeci tak snadné. Zvláště, když nejsme v kůži toho, před nímž stojí osudové rozhodnutí. Celý příběh nám nakonec ukazuje, že je všechno jinak, než se na první pohled zdá. Možná tím klíčovým momentem v životě Rachab je skutečně její široké srdce, které projeví milosrdenství nepřátelským špehům. Dáš život za život... Nakonec, jak se dočítáme, ji zachrání karmínová šňůrka – znamení nevěstek – vyvěšená v okně. Mnohem pozoruhodnější však je, že žena neblahé pověsti, nadto cizinka z národa

uctívačů model, se objevuje v rodokmenu krále Davida a tím i v rodokmenu Spasitele. Boží úradky jsou zkrátka jiné, než ty naše. Bůh nejenže vidí „časy a místa, která nyní ještě nejsou, protože ve skutečnosti teprve přijdou někdy v budoucnosti“, ale navíc se umí postarat o ty, kteří se odhodlají Mu důvěřovat. Ne vždycky však Božím záměrům porozumíme... Až mnohem později je vyvyšována víra Rachab. Víra, která zachránila jerišské nevěstce a jejímu domu život. Přiznám se, že s takovou adorací víry mám osobně velký problém. Vyměnit svůj národ, své okolí a přátele za pouhé přežití... Sám raději zůstávám, alespoň u Rachab, u projevené milosti, soucitu, záchrany. I když, nejde právě v tomto případě nakonec o předobraz obrácení se od pomíjivosti a prázdných model k věčnosti a živému Bohu? Opouštím to, co bylo doposud, abych mohl začít žít něco zcela nového a měl na tom dědičný podíl? Nepopírám však, že mě příběh jerišské nevěstky uchvacuje hned z několika důvodů: ta žena umí naslouchat lidem i době, umí si dát souvislosti dohromady, má pro strach uděláno, dokáže projevit milosrdenství, dává přednost životu a je ochotná smlouvat o přežití. Přesto však s Rachab zápasím, stejně jako s celým jejím příběhem. Ostatně, každý z nás má ve svém životě příběh někoho podobně podivného – příběh, kterému nerozumíme, který nás rozčiluje a který v nás vyvolává gejzíry otázek a pochybností. Ale možná je to zbytečné trápení, protože patrně vůbec nejsme povinni na této straně nebe všemu dokonale porozumět...

Petr Plaňanský

CO, KDY, KDE?

BOHOSLUŽBY (sborové prostory)

Neděle 6. 9. od 10.00 slovo: P. Plaňanský + památka Páně

Neděle 13. 9. od 10.00 slovo: Karel Hauptmann (Royal Rangers)

Neděle 20. 9. od 10.00 slovo: Jiří Mikláš

Neděle 27. 9. od 10.00 slovo: Petr Plaňanský

NVT Junior Royal Rangers: 11. 9. - 13. 9. Nymburk

Royal Rangers – od 17. 9. vždy ve čtvrtek od 17.00 ve sboru

Ekumenické biblické hodiny a akce do konce roku:

ST 9. 9. od 18.00 slovo: Jan Kohout (CČSH) – presbyterna ČCE

ST 14. 10. od 18.00 slovo: Petr Plaňanský (KS Nymburk) – presbyterna ČCE

ST 11. 11. od 18.00 výročí Jana Ámose Komenského (přednáška M. Zikmunda) – presbyterna ČCE

NE 29. 11. od 18.00 Tichá hodinka s Adventem (společná modlitební) – v prostorách KS Nymburk

ST 9. 12. od 18.00 slovo: Jaroslav Krajl (řkc) – presbyterna ČCE

Košíková – vždy v pondělí od 19.00 (podle dohody a situace na gymnáziu)

NAROZENINY V SRPNU A ZÁŘÍ

Daniel Křivánek	19. 8.	Pavel Turek	1. 9.
Láďa Křivánek	21. 8.	Petr Hofman	4. 9.
David Kopeček	26. 8.	Monika Černegová	10. 9.
Emílie Kopečková	26. 8.	Hedvika Literová	15. 9.
Jakub Jančařík	27. 8.	Klára Pokorná	20. 9.
Anežka Marková	30. 8.	Veronika Marková	24. 9.

LAVINA je měsíčník vycházející pro vnitřní potřebu Křesťanského společenství Nymburk.
Křesťanské společenství Nymburk, IČ 73631183, číslo účtu 2000513008/2010, <http://www.ksnymburk.estranky.cz>

Kontakty: pastor - Petr Plaňanský (e-mail: petr.planansky@atlas.cz,
mob.: 724 435 386 – na toto číslo můžete volat, kdykoliv budete potřebovat);
staršovstvo - Jaroslav Litera (e-mail: literovi@wo.cz, mob.: 724 309 912),

Karel Marek (e-mail: karel.marek@iol.cz, mob.: 603 800 891).

Uzávěrka příštího čísla je 27. 9. 2020

Dá-li Pán, příští číslo vyjde v neděli 4. 10. 2020